

EVROPSKÁ
KOMISE

V Bruselu dne 27.7.2020
COM(2020) 622 final

2020/0160 (COD)

Návrh

ROZHODNUTÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY,

**jímž se Francie zmocňuje k jednání o dohodě, kterou se doplňuje její stávající
dvoustranná smlouva se Spojeným královstvím o výstavbě a provozu pevného spojení v
Lamanšském průlivu soukromými koncesionáři**

DŮVODOVÁ ZPRÁVA

1. SOUVISLOSTI NÁVRHU

• Odůvodnění a cíle návrhu

Smlouva mezi Francií a Spojeným královstvím Velké Británie a Severního Irska o výstavbě a provozu pevného spojení v Lamanšském průlivu soukromými koncesionáři, podepsaná v Canterbury dne 12. února 1986 (dále jen „smlouva z Canterbury“), zřídila mezivládní komisi pro dohled nad veškerými záležitostmi týkajícími se výstavby a provozu pevného spojení v Lamanšském průlivu.

Do konce přechodného období stanoveného Dohodou o vystoupení Spojeného království Velké Británie a Severního Irska z Evropské unie a Evropského společenství pro atomovou energii¹ je mezivládní komise vnitrostátním bezpečnostním orgánem ve smyslu čl. 3 bodu 7 směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/798², který je příslušný pro pevné spojení v Lamanšském průlivu.

V souladu s čl. 3 bodem 7 směrnice (EU) 2016/798 může být vnitrostátní bezpečnostní orgán několika členskými státy pověřen úkoly týkajícími se bezpečnosti a interoperability železnic. Po ukončení výše zmíněného přechodného období však bude mezivládní komise orgánem zřízeným členským státem a třetí zemí. Směrnice (EU) 2016/798 nepředpokládá možnost, že by vnitrostátní bezpečnostní orgán byl orgánem pověřeným členským státem a třetí zemí. Nebude-li stanoveno jinak, po skončení přechodného období tudíž mezivládní komise přestane být pro pevné spojení v Lamanšském průlivu vnitrostátním bezpečnostním orgánem ve smyslu směrnice (EU) 2016/798. Od téhož okamžiku již právo Unie nebude použitelné na část pevného spojení v Lamanšském průlivu, která je v pravomoci Spojeného království. Podle směrnice (EU) 2016/798 a článku L 2221/1 francouzského zákona o dopravě by se francouzský drážní úřad (Etablissement public de sécurité ferroviaire) stal vnitrostátním bezpečnostním orgánem pro část pevného spojení v Lamanšském průlivu, jež spadá do francouzské pravomoci.

V zájmu zajištění bezpečného a efektivního provozu pevného spojení v Lamanšském průlivu by bylo nutné, aby za bezpečnost odpovídal jediný orgán, jenž by uplatňoval stejný soubor pravidel na celou infrastrukturu, včetně části spadající do pravomoci Spojeného království. Tímto jediným orgánem by měla zůstat mezivládní komise a měla by nadále uplatňovat pravidla Unie v oblasti bezpečnosti a interoperability železnic. Za tímto účelem by bylo třeba změnit čl. 3 bod 7 směrnice (EU) 2016/798. Změna by byla provedena paralelním návrhem Komise na přijetí nařízení, kterým se mění uvedená směrnice COM(2020) 623.

Dopisem ze dne 16. července 2020 informovala Francie Komisi, že si přeje sjednat dohodu, která doplní smlouvu z Canterbury.

Cílem tohoto návrhu je zmocnit Francii, aby se Spojeným královstvím vyjednala mezinárodní dohodu s cílem zajistit bezpečný a efektivní provoz pevného spojení v Lamanšském průlivu prostřednictvím jediného bezpečnostního orgánu odpovědného za celou tuto infrastrukturu a stanovit zvláštní požadavky, které musí navrhovaná dohoda splňovat, jako je například povinnost mezivládní komise uplatňovat pravidla Unie v oblasti bezpečnosti a interoperability železnic.

¹ Úř. věst. L 29, 31.1.2020, s. 7.

² Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/798 ze dne 11. května 2016 o bezpečnosti železnic (Úř. věst. L 138, 26.5.2016, s. 102).

Taková dohoda může ovlivnit oblast, na kterou se do značné míry vztahuje právo Unie, a zejména směrnice (EU) 2016/797³, směrnice (EU) 2016/798 a nařízení (EU) 2016/796⁴. Taková dohoda by tudíž spadala do výlučné vnější pravomoci Unie. V souladu s čl. 2 odst. 1 Smlouvy o fungování EU může Unie zmocnit členské státy, aby jednaly v oblastech, v nichž má výlučnou pravomoc. Vzhledem k provázanosti tohoto zmocnění se stávajícími pravidly přijatými normotvůrcem Unie je rovněž nezbytné, aby takové zmocnění udělil právě normotvůrce v souladu s legislativním postupem uvedeným v článku 91 Smlouvy o fungování EU.

- **Soulad s platnými předpisy v této oblasti politiky**

Cílem mezinárodní dohody, kterou se Francie bude snažit se Spojeným královstvím uzavřít na základě navrhovaného rozhodnutí o zmocnění, je zachovat mezivládní komisi jakožto jediný vnitrostátní bezpečnostní orgán pro pevné spojení v Lamanšském průlivu a zajistit, že bude i nadále dodržovat ustanovení práva Unie, která se vztahují na vnitrostátní bezpečnostní orgány, a zejména směrnici (EU) 2016/798, směrnici (EU) 2016/797 a nařízení 2016/796, po celé délce pevného spojení v Lamanšském průlivu, včetně úseku v pravomoci Spojeného království.

Tento cíl je proto zcela v souladu se stávajícími platnými předpisy v oblasti bezpečnosti a interoperability železnic.

- **Soulad s ostatními politikami Unie**

Dohoda doplňující smlouvu z Canterbury za účelem zajištění bezpečného a efektivního provozu pevného spojení v Lamanšském průlivu prostřednictvím jediného bezpečnostního orgánu odpovědného za celou tuto infrastrukturu by nebyla v rozporu s jinými politikami Unie.

2. PRÁVNÍ ZÁKLAD, SUBSIDIARITA A PROPORCIONALITA

- **Právní základ**

Právním základem tohoto návrhu je čl. 2 odst. 1 a článek 91 Smlouvy o fungování EU.

- **Subsidiarita (v případě nevýlučné pravomoci)**

Návrh spadá do výlučné pravomoci Unie.

- **Proporcionalita**

Cílem návrhu je podle čl. 2 odst. 1 Smlouvy o fungování EU povolit sjednání dohody, kterou se doplňuje smlouva z Canterbury, s cílem zajistit bezpečný a efektivní provoz pevného spojení v Lamanšském průlivu tím, že bude ponechán jediný bezpečnostní orgán odpovědný za celou tuto infrastrukturu. S výhradou změny čl. 3 bodu 7 směrnice (EU) 2016/798 by mezivládní komise zřízená smlouvou z Canterbury měla zůstat jediným bezpečnostním orgánem a měla by nadále uplatňovat pravidla Unie v oblasti bezpečnosti železnic. Navrhované rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady proto nepřekračuje rámec toho, co je nezbytné k dosažení tohoto cíle.

³ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/797 ze dne 11. května 2016 o interoperabilitě železničního systému v Evropské unii (Úř. věst. L 138, 26.5.2016, s. 44).

⁴ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/796 ze dne 11. května 2016 o Agentuře Evropské unie pro železnice a o zrušení nařízení (ES) č. 881/2004 (Úř. věst. L 138, 26.5.2016, s. 1).

- **Volba nástroje**

Cílem je zajistit, aby mezivládní komise uplatňovala právo Unie po celé délce pevného spojení v Lamanšském průlivu, včetně části spadající do pravomoci Spojeného království. Mezivládní komise je dvoustranný orgán zřízený Francií a Spojeným královstvím. Její fungování upravuje smlouva z Canterbury uzavřená mezi Francií a Spojeným královstvím. Proto je vhodné zahrnout výše uvedené prvky do dohody mezi Francií a Spojeným královstvím a udělit Francii příslušné zmocnění.

Navrhované rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady určené Francii, jímž se tato země podle čl. 2 odst. 1 a článku 91 Smlouvy o fungování EU zmocňuje k vyjednání a uzavření takové dohody se Spojeným královstvím, je tudíž vhodným nástrojem.

3. VÝSLEDKY HODNOCENÍ *EX-POST*, KONZULTACÍ SE ZÚČASTNĚNÝMI STRANAMI A POSOUZENÍ DOPADŮ

- **Konzultace se zúčastněnými stranami**

Tento návrh je založen na žádosti Francie a navrhované zmocnění by bylo určeno pouze tomuto členskému státu. Vzhledem k nedostatku času byly zúčastněné strany, jako jsou koncesionáři pevného spojení v Lamanšském průlivu, konzultovány neformálně a potvrdily, že mezivládní komise by měla být i nadále jediným bezpečnostním orgánem a měla by uplatňovat právo Unie nad celým pevným spojením v Lamanšském průlivu.

4. ROZPOČTOVÉ DŮSLEDKY

Tento návrh nemá žádný dopad na rozpočet Unie.

Návrh

ROZHODNUTÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY,

jímž se Francie zmocňuje k jednání o dohodě, kterou se doplňuje její stávající dvoustranná smlouva se Spojeným královstvím o výstavbě a provozu pevného spojení v Lamanšském průlivu soukromými koncesionáři

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 91 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru⁵,

s ohledem na stanovisko Výboru regionů⁶,

v souladu s řádným legislativním postupem,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Smlouva mezi Francií a Spojeným královstvím Velké Británie a Severního Irska o výstavbě a provozu pevného spojení v Lamanšském průlivu soukromými koncesionáři, podepsaná v Canterbury dne 12. února 1986 (dále jen „smlouva z Canterbury“), zřídila mezivládní komisi pro dohled nad veškerými záležitostmi týkajícími se výstavby a provozu pevného spojení v Lamanšském průlivu.

(2) Do konce přechodného období zavedeného Dohodou o vystoupení Spojeného království Velké Británie a Severního Irska z Evropské unie a Evropského společenství pro atomovou energii⁷ se mezivládní komise považuje za orgán, který několik členských států pověřilo úkoly týkajícími se bezpečnosti železnic, pokud jde o pevné spojení v Lamanšském průlivu. Pro tyto účely tedy představuje vnitrostátní bezpečnostní orgán ve smyslu čl. 3 bodu 7 směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/798⁸. V této funkci uplatňuje ustanovení práva Unie týkající se bezpečnosti a interoperability železnic.

(3) Po skončení přechodného období uvedeného v 2. bodě odůvodnění bude mezivládní komise představovat orgán zřízený členským státem a třetí zemí. Kromě toho, a nebude-li stanoveno jinak v mezinárodní dohodě zavazující Spojené království, by se právo Unie již nevztahovalo na část pevného spojení v Lamanšském průlivu, která spadá do pravomoci Spojeného království.

(4) Mezinárodní dohoda se třetí zemí týkající se uplatňování pravidel bezpečnosti a interoperability železnic v přeshraničních situacích může ovlivnit oblast, na kterou se do značné míry vztahuje právo Unie, a zejména směrnice (EU) 2016/798, směrnice Evropského

⁵ Úř. věst. C, , s. .

⁶ Úř. věst. C, , s. .

⁷ Úř. věst. L 29, 31.1.2020, s. 7.

⁸ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/798 ze dne 11. května 2016 o bezpečnosti železnic (Úř. věst. L 138, 26.5.2016, s. 102).

parlamentu a Rady (EU) 2016/797⁹ a nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/796¹⁰. Proto taková dohoda spadá do výlučné vnější pravomoci Unie. V souladu s čl. 2 odst. 1 Smlouvy o fungování EU mohou členské státy takovou dohodu sjednat nebo přijmout pouze tehdy, jsou-li k tomu Uní zmocněny. Kvůli provázanosti se stávajícími právními akty Unie je rovněž nezbytné, aby takové zmocnění udělil normotvůrce Unie v souladu s legislativním postupem podle článku 91 Smlouvy o fungování EU.

(5) Dopisem ze dne 16. července 2020 požádala Francie Unii o zmocnění k vyjednání a uzavření mezinárodní dohody, kterou se doplňuje smlouva z Canterbury se Spojeným královstvím.

(6) Aby byl zajištěn bezpečný a efektivní provoz pevného spojení v Lamanšském průlivu, bylo by vhodné zachovat jediný bezpečnostní orgán, mezivládní komisi, odpovědný za celou tuto infrastrukturu. S ohledem na zvláštní status pevného spojení v Lamanšském průlivu, jakožto železničního spojení tvořeného jedinou komplexní stavbou, která se částečně nachází na území Francie a třetí země, je vhodné povolit Francii, aby při dodržení určitých požadavků uzavřela se Spojeným královstvím mezinárodní dohodu o uplatňování pravidel Unie o bezpečnosti železnic na pevné spojení v Lamanšském průlivu s cílem zachovat pro celý tunel jednotný bezpečnostní režim.

(7) Mezivládní komise by mohla plnit úlohu vnitrostátního bezpečnostního orgánu odpovědného za část pevného spojení v Lamanšském průlivu ve francouzské pravomoci za předpokladu, že bude změněn čl. 3 bod 7 směrnice (EU) 2016/798 a budou splněny určité podmínky.

(8) Mezivládní komise by měla uplatňovat stejná pravidla na celé pevné spojení v Lamanšském průlivu bez ohledu na to, zda se použijí na části spadající do pravomoci Francie nebo Spojeného království. Těmito pravidly by měla být příslušná ustanovení práva Unie, a zejména směrnice (EU) 2016/798, směrnice (EU) 2016/797 a nařízení (EU) 2016/796 v pozměněném či nahrazeném znění, jakož i akty přijaté na jejich základě.

(9) Podle článku 19 smlouvy z Canterbury se spory mezi Francií a Spojeným královstvím o výklad nebo uplatňování smlouvy z Canterbury urovnávají před rozhodčím soudem. Pokud tyto spory vyvolají otázky výkladu práva Unie, měl by se rozhodčí soud za účelem zajištění řádného uplatňování práva Unie obrátit na Soudní dvůr Evropské unie a být vázán jeho rozhodnutím.

(10) Je rovněž nezbytné stanovit zvláštní pravidla pro provádění práva Unie v části pevného spojení v Lamanšském průlivu ve francouzské pravomoci, aby se zajistilo, že právo Unie bude vždy správně prováděno, a aby Komise pod kontrolou Soudního dvora mohla dohlížet na jeho uplatňování, a to i za naléhavých okolností nebo v případě, že mezivládní komise nevyhoví rozhodnutí rozhodčího soudu. Za tímto účelem by si Francie měla ponechat právo postupovat v nezbytných případech jednostranně, aby v části pevného spojení v Lamanšském průlivu, jež spadá do její pravomoci, zajistila úplné a správné uplatňování práva Unie.

(11) Aby byla zajištěna účinná právní ochrana v oblastech, na něž se vztahuje právo Unie, měly by být soudy nebo tribunály, na které se vztahuje čl. 19 odst. 1 Smlouvy o fungování EU, využívány výhradně pro žádosti podané koncesionáři a uživateli pevného spojení v Lamanšském průlivu proti rozhodnutím mezivládní komise.

⁹ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/797 ze dne 11. května 2016 o interoperabilitě železničního systému v Evropské unii (Úř. věst. L 138, 26.5.2016, s. 44).

¹⁰ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/796 ze dne 11. května 2016 o Agentuře Evropské unie pro železnice a o zrušení nařízení (ES) č. 881/2004 (Úř. věst. L 138, 26.5.2016, s. 1).

(12) Prvky popsané v 8. až 11. bodě odůvodnění by měly být zohledněny v mezinárodních dohodách mezi Francií a Spojeným královstvím o pevném spojení v Lamanšském průlivu. Tyto mezinárodní dohody by měly být ve všech ohledech slučitelné s právem Unie,

PŘIJALY TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Francie je zmocněna sjednat, podepsat a uzavřít se Spojeným královstvím mezinárodní dohodu o uplatňování pravidel bezpečnosti železnic na pevné spojení v Lamanšském průlivu, pokud tato dohoda vstoupí v platnost po skončení přechodného období stanoveného v Dohodě o vystoupení Spojeného království Velké Británie a Severního Irska z Evropské unie a Evropského společenství pro atomovou energii a splní tyto požadavky:

- 1) V zájmu zachování jednotného bezpečnostního režimu po celé délce pevného spojení v Lamanšském průlivu zajistí mezivládní komise zřízená smlouvou z Canterbury, aby se na pevné spojení v Lamanšském průlivu uplatňovala ustanovení práva Unie týkající se úkolů vnitrostátních bezpečnostních orgánů ve smyslu čl. 3 bodu 7 směrnice (EU) 2016/798, a zejména pak posledně uvedené směrnice, směrnice (EU) 2016/797 a nařízení (EU) 2016/796 v pozměněném nebo nahrazeném znění, jakož i aktů přijatých na jejich základě.
- 2) V případě, že spor předložený k rozhodčímu řízení podle článku 19 smlouvy z Canterbury vyvolá otázku výkladu ustanovení práva Unie, rozhodčí soud nemá pravomoc o takové otázce rozhodnout. V takovém případě rozhodčí soud požádá, aby o této otázce rozhodl Soudní dvůr Evropské unie. Rozhodnutí Soudního dvora Evropské unie je pro rozhodčí soud závazné.
- 3) Je-li to nezbytné, zejména v naléhavých případech nebo v případě, že mezivládní komise nevyhoví rozhodnutí rozhodčího soudu, ponechává si Francie právo postupovat jednostranně, aby zajistila úplné, správné a rychlé uplatňování práva Unie v části pevného spojení v Lamanšském průlivu, jež spadá do francouzské pravomoci.
- 4) Soudy nebo tribunály, na které se vztahuje čl. 19 odst. 1 Smlouvy o fungování EU, mají výlučnou pravomoc rozhodovat o nápravných prostředcích, které koncesionáři a uživatelé pevného spojení v Lamanšském průlivu uplatňují proti rozhodnutím, která přijala mezivládní komise ve svém postavení podle odstavce 1.
- 5) Dohoda musí být ve všech ohledech slučitelná s právem Unie.

Článek 2

Francie pravidelně informuje Komisi o jednáních se Spojeným královstvím o doplnění smlouvy z Canterbury nebo o uzavření nové dohody ve smyslu článku 1 a v případě potřeby vyzve Komisi k účasti jako pozorovatele.

Po ukončení jednání předloží Francie Komisi návrh výsledného znění. Komise o tom informuje Radu a Evropský parlament.

Do jednoho měsíce od oznámení návrhu dohody rozhodne Komise o tom, zda jsou či nejsou splněny požadavky stanovené v článku 1. Pokud Komise rozhodne, že splněny jsou, Francie může příslušnou dohodu podepsat a uzavřít. Kopii podepsané dohody poskytne Komisi do jednoho měsíce od jejího vstupu v platnost, nebo bude-li se dohoda provádět prozatímně, do jednoho měsíce od začátku jejího prozatímního provádění.

Článek 3

Toto rozhodnutí je určeno Francouzské republice.

V Bruselu dne

*Za Evropský parlament
předseda*

*Za Radu
předseda/předsedkyně*